

Nr 53.

Ankom till riksdagens kansli den 30 april 1925 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner angående vidtagande av åtgärder till förhindrande av vidare utplantering och spridning inom landet av den tyska haren.

(2:a avd.)

I två inom riksdagen väckta likalydande, till jordbruksutskottet hänvisade motioner, nr 159 i första kammaren av herr *Magnuson* och nr 246 i andra kammaren av herr *Sjöblom m. fl.* har hemställts, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att utan dröjsmål åtgärder måtte vidtagas för förhindrandet av vidare utplantering och spridning inom landet av den tyska haren, samt att för sådant ändamål förbud för att till riket införa, inom landet transportera, försälja eller eljest till annan avhända sig levande tysk hare eller utplantera sådan i främsta rummet måtte stadgas.

Beträffande de skäl, som åberopats som stöd för denna framställning, hänvisas till motionerna.

Vad i motionerna anförts synes giva vid handen, att den tyska harens skadegörelse i vissa trakter av vårt land medför allvarliga olägenheter och förluster i synnerhet för fruktodlarna.

Utskottet.

Såsom också motionärerna berört har frågan om åtgärder med anledning av den tyska harens skadegörelser i annat sammanhang varit föremål för uppmärksamhet. Sålunda hava de av Kungl. Maj:t tillkallade s. k. jaktsakkunniga i sitt den 15 maj 1922 avgivna betänkande till förhindrande av sådan skada, varom här är fråga, föreslagit vissa bestämmelser, avseende rätt till dödande av hare inom inhägnade trädgårdar m. fl. dylika områden, varest färska harskador kunna påvisas å träden, även under tid då jakt å detta djurslag eljest vore förbjuden. Domänstyrelsen har i huvudsak biträtt de jaktsakkunnigas omförmälda förslag. I anledning av den av motionärerna omförmälda framställningen från Näsuhulta fruktodlarförening har domänstyrelsen hemställt, att, oberoende av jaktförfattningarnas revision i övrigt, kungörelse måtte utfärdas innefattande ovanberörda bestämmelser om utsträckt rätt till dödande av hare under vissa förhållanden.

Utskottet har inhämtat, att i ett flertal länder genom lagstiftning i olika hänseenden skapats skydd mot skadegörelser av här ifrågavarande slag. Sålunda äga i Danmark gällande fridlysningsbestämmelser för hare ej till-

lämplighet inom gård, trädgård, prydnadsanläggning och plantskolor och i Norge är det tillåtet att utan hänsyn till gällande fridlysning fälla hare, när den gör skada i trädgård, på åker eller å fruktträd. Enligt engelsk rätt medgives en var brukare av jord att under vissa villkor döda eller fånga harar inom det av honom brukade området.

De åtgärder, som av motionärerna föreslagits, gå ut på förhindrande av den tyska harens spridning genom förbud att importera, transportera, försälja och utplantera dylika harar. Även utskottet håller före, att de åtgärder, som må vara möjliga och erforderliga för begränsande av ifrågasvarande skadegörelser snarast böra vidtagas. Utskottet anser sig emellertid icke kunna på sätt motionärerna föreslagit taga bestämd ståndpunkt i fråga om arten av sådana åtgärder utan vill förorda en mera allmänt hållen framställning i ämnet.

Under återopande av det anförda får utskottet hemställa,

att riksdagen i anledning av förevarande motioner I: 159 och II: 246 må i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes vidtaga de åtgärder, som efter verkställd utredning kunna finnas erforderliga till förekommande av skadegörelser förorsakade av hare.

Stockholm den 30 april 1925.

På jordbruksutskottets vägnar:

O. NILSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Hellström, Persson, Nils, Elisson, Norin* och *Andersson*,
K. A. samt

från andra kammaren: herrar *Nilsson* i Tånga, *Olsson* i Broberg, *Sjöblom*, *Carlström*,
Uddenberg i Karlskoga, *Hedlund* i Häste, *Sjölander* och *Johansson* i Hallagården.
